

Publicerad 2009-07-13 14:45 av wildrose

Så starkt känner jag för mina rötter

Kurdistan, jag är döende

Jag går

går

går

går...

Midnatt,

himlen är klar.

Jag känner att jag måste sova men fumlar vidare

Jag är blek,

nära döden.

Genomskinlig.

Jag kommer dö på helig mark.

Jag ska dö i mitt land.

Begravas i Kurdistan...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren wildrose med Poeter.se id #28108 innehar upphovsrätten